

STUDIELÅNSMENYN

Menyn som anpassar sig efter din plånboks humör

Den 25:e är du stadens okrönte tsar, den 24:e återigen en simpel fattiglapp som trålar parkeringsautomater och kundvagnar i jakt på växel. Den månatliga konjunkturcykel det innebär att vara student ställer både din karaktär och dina relationer på sin spets. Välkommen till ditt liv, vecka för vecka.

VECKA ETT: 70 KR

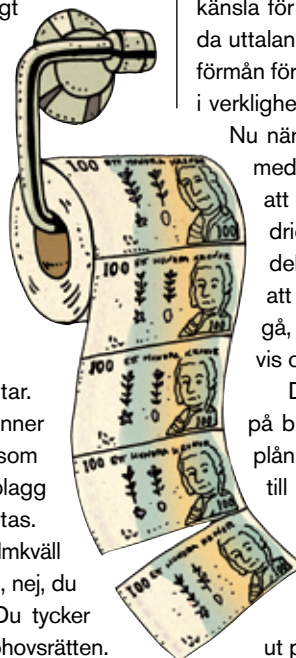
DITT KONTO, ETT BUFFÉBORD AV MÖJLIGHETER.

Du har precis fått ditt studielån och är återigen dirigent över livets orkester. Ingen sedelklämma är stor nog för att husera de enorma summor du nu förfogar över. Carl von Linné, Jenny Lind, Gustav Vasa – alla är de dina vänner och aldrig ska ni skiljas åt. I baren vaskar du kaxigt de sista ljumna, avslagna klunkarna i ölflaskan för att i stället köpa en ny öl. Du tittar medlidsamt på de stackare som står och håller i kroppsvarma flaskor med sönderpillade etiketter. Var är deras värdighet? På väg hem från krogen dricksar du generöst i taxin trots att chauffören kört en liten omväg med flit.

Veckodagarnas luncher tillbringas skrockandes på diverse restauranger. Matlådor? Storkok? Nuclar? Allt detta känns som ett suddigt minne från en annan tid, ett annat du. Ditt nya jag låter glatt sedlarna dansa ut ur plånboken medan du nynnar med till tonerna av din egen framgångsvals.

Du skänker din växel till panflöjtsindianerna på torget och trycker på välgörehetsknappen när du pantar. Du lånar ut pengar till vänner utan att skriva upp vem som lånat vad. Du köper ett plagg som endast kan kemptvättas.

När det är dags för filmkväll laddar du inte ned filmen, nej, du betalar som man ska. Du tycker att det är viktigt med upphovsrätten.

Alla som skapat något för kulturen ska väl få betalt för sitt arbete, och om inte du som befinner dig på samhällets topp står upp för den rättigheten, vem ska då göra det?

En morgon överväger du till och med att börja betala tv-licensen, men slår snabbt bort den absurda tanken. Någonstans går ändå gränsen, även för dig.

Dina föräldrar ringer för att höra om du har allt du behöver och du viftar självsäkert bort deras oro. Du står på dina egna ben nu, klarar dig själv. Du är din egen lyckas smed. Dessutom har du några bra affärsidéer i byrålådan som du nog kommer att göra verklighet av snart. Du är i princip endast en bred slipsknut ifrån din första miljon och tanken får dig att le för dig själv.

I och med detta känns det också som en bagatell, ett sandkorn i den monetära öknen, en kvist på din rikedomsträd, att Studielånsmenyn nu kostar som mest: **70kr.**

VECKA TVÅ: 65 KR

ÖVERFLÖDET, NU ENDAST ETT FLÖDE.

Plötsligt är bankkontot inte riktigt lika välfyllt som i förra veckan, och du börjar återigen få en känsla för pengars värde. Dina högljudda uttalanden om att slopa all välfärd till förmån för sänkt champagneskatt ter sig i verklighetens skarpa ljus lite överilade.

Nu när du går ut, betalar du endast med kort för att slippa känslan av att du borde lämna växelmynten i dricks. På hemvägen ser du till att dela taxi med några andra trots att det blir en liten bit för dig att gå, och du förvissar dig naturligtvis om att inte hamna i framsätet.

Du unnar dig fortfarande att gå på bio, men när din kompis glömt plånboken hemma får hon låna till biljetten. Bjuddagarna är över och det poängterar du också på ett lagom subtilt sätt. Faktum är att du nu börjar tänka efter vilka fler du lånade ut pengar till i förra veckan,

och i efterhand skriver ned skulderna på en liten lapp som du alltid bär med dig. Du ångrar bittert ditt svepande och generösa "Det jämnar ut sig i längden" som du sade då. Hur kan man säga så? Det vet väl alla att de kompisar som alltid lånar pengar är just de personer som det aldrig jämnar ut sig med.

Du börjar snegla mot matlådorna i köksskåpet, men gör inget åt saken. Du vill gärna leva kvar i illusionen av rikedom lite till, trots att den börjar knaka i fogarna. Du vet att du borde spara lite. Du botar det gnagande samvetet med två avsnitt av Lyxfällan och känner dig genast bättre till mods.

Du ringer hem till dina föräldrar, inte för att du vill ha något, nej, du är fortfarande en lyckad ensamseglare på privatekonomins blanka hav. Men du har ändå en känsla av att det kan vara bra att upprätthålla kontakten. Ja, ifall att.

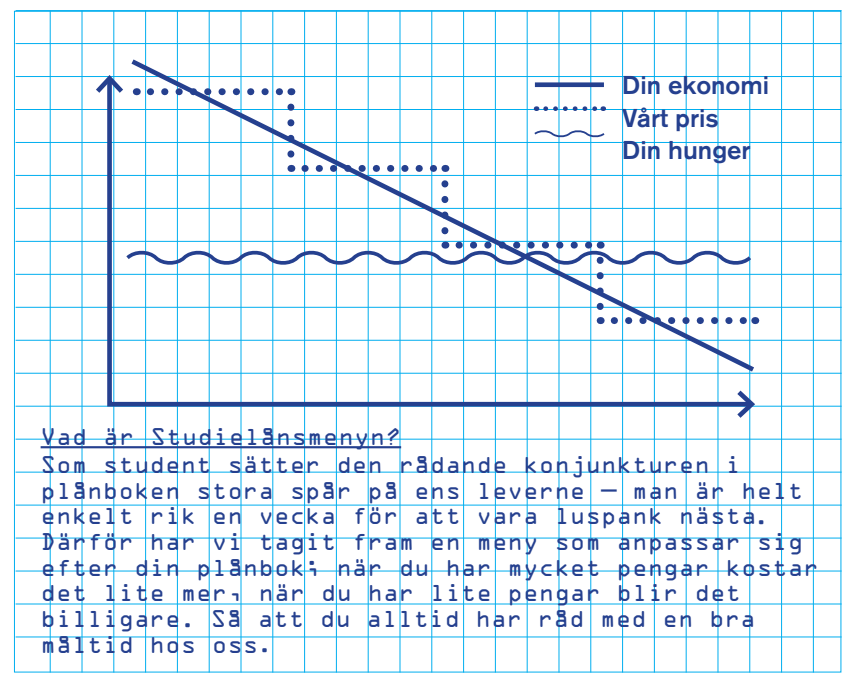
En av dina kompisar påminner dig, till din stora frustration, om att er gemensamma vän fyller år snart. Jämnt till råga på allt. Måste man köpa present? Och i så fall för hur mycket? Du försöker frenetiskt komma på om han köpte något till dig när du fyllde år, och blir besviken

när du inser att svaret är ja. Trots att det var en bra present du fick. Eller kanske just därför.

Du funderar på att ge ett egenhändigt fixat presentkort – bjuda på middag eller brunch någon dag när det passar. Skjuta upp problemet ett tag och hoppas att kompisens glömmor bort det. Det är ändå en fifty-fifty-chans och du framstår som en extra bra kompis för att du lagt ned värdefull tid på att göra ett eget fint kort. Det är ju så sällan man får något verkligt personligt. Ja, så får det bli.

Du trycker inte längre på välgörehetsknappen när du pantar. Inte för att du är snål, absolut inte, men du undrar hur stor andel av de där pengarna som egentligen går till de behövande? Det är inget fel med kritiskt tänkande.

Förnimmelsen av att det är ganska långt kvar på månaden i förhållande till din ekonomiska status blir allt mer kännbar, hur mycket du än försöker slå bort den. Tur då att Studielånsmenyn blivit lite billigare denna vecka och nu endast kostar: **65kr.**

VECKA TRE: 60 KR

SKYMNING I PLÅNBOKEN.

Ditt ekonomiska läge börjar te sig prekärt. Du är visserligen inte helt utblottad, men det är hög tid att rusta för de bistra tider som månadsslutet innebär. Naturligtvis måste du dra ner på dina utgifter, men lika viktigt är att skapa nya intäkter. Du börjar med att gå ner till tvättstugan och boka upp så många tider du kan. Dessa kan sedan erbjudas nödställda grannar längre fram i månaden, självklart mot rimlig ersättning i form av en flaska vin eller två. Vinet kan sedan användas som bidrag till knytkalas eller säljas till behövande kompisar.

Du tar även en titt i det gemensamma kylskåpet i köket. Med van hand låter du varorna med kort utgångsdatum byta plats med sådana med längre livslängd från de andras hyllor. När du ändå är igång passar du på att byta ut glödlamporna i ditt rum mot de nya fräscha lampor som av en händelse råkar ligga framme på diskbänken. Kanske inte helt snyggt, men borde ändå kunna skrattas bort som ett "practical joke" utifall att någon skulle uppmärksamma saken.

Du klär på dig för att gå ut. Jackan har du lånat av en kompis och du kommer att tänka på kursaren som i förra veckan frågade om hon fick köpa den av dig. Finns det inte en oskriven regel som säger att när man lånat ett plagg tillräckligt länge så övergår det i ens egen ägo? Lite som att en hyresgäst i andra hand får besittningsrätt till en lägenhet man bott i länge? Du bestämmer dig för att ta upp jackförsäljningen nästa gång du stöter på kursaren.

Du hamnar i hissen tillsammans med en granne. Medan våningarna passerar överväger du om du kanske skulle låta dig klämmas i hissdörren när ni går ut, för att på så sätt kunna stämna grannen på pengar. Inte så allvarligt att du får men för livet, men ändå så pass illa att det kan generera ett tillräckligt skadestånd för resan till Brasilien du drömt om så länge.

Du överger dock idén vid minnet av ett fall du läst om i tidningen, där en man som förlorat både armar och ben bara ersattes med två tusen för svedan och värken.

Du väljer att ta bussen in till stan under rusningstrafik. Detta för att det då råder som störst brist på sittplatser, vilket du löser genom att första åka åt fel håll för att sedan knipa det bästa sätet på ändhållplatsen. När bussen sedan fylls av resenärer och en gammal man kliver på, reser du dig självklart för att upplåta din plats. Men du gör det på ett undergivet och aningen kuvat sätt, som du hoppas ska föra tankarna till forna tiders grindpojkar. Uppenbarligen lyckas du eftersom den äldre mannen sticker till dig en femkrona för besväret.

Du passar också på att ta en kaffe med en barndomskompis som du tappat kontakten med för länge sedan. Tanken är att slippa betala för kaffe och bulle, en målsättning du går i hamn med genom att på ett subtilt sätt ge kompisens skuld-känslor för att ni inte längre träffas.

Innan du somnar leker du med tanken på att gå tillbaka till ditt ex. Det skulle innebära delad hyra och matkonto, och du kan alltid göra slut igen runt den 25:e när nya studiepengar kommer. Du välkomnar också beskedet att Studielånsmenyn nu gått ner ytterligare i pris och bara kostar: **60kr.**

VECKA FYRA: 49 KR

SVERIGES FATTIGASTE KYRKRÄTTA.

Pank, renrakad, utblottad, barskrapad, black, gul – okärt barn har många namn. Och det krävs bara en snabb blick på konto-utdraget för att konstatera att studielånspengarna nu är ett minne blott.

Du börjar med att dammsuga soffan i jakt på tappade mynt. Du gjorde det visserligen för bara en vecka sen, men eftersom du haft ett gäng hemma på förfest sedan dess finns ju chansen att en tia eller två råkat slinka ur byxfickan på någon iPhone-fipplande typ. Med viss skam kommer du att tänka på hur du "hittade" en tjuga mellan soffkuddarna hos en halvbekant kursare men "glömde" att berätta om fyndet. Du avfärdar det hela snabbt med att det i tider som dessa inte finns utrymme för juridiska hårklyverier kring äganderätt. Du skjuter undan minnet och funderar istället på om det inte skulle vara möjligt att sälja ditt busskort. Buss kan man ju åka gratis genom att låna en av de övergivna barnvagnarna i förrådet.

Du kommer att tänka på artiklar du läst om människor i fattiga länder som lever på under en dollar per dag, och börjar frenetiskt surfa efter information om hur det går till i praktiken. Kanske kan det ge tips du kan ha nytta av i din nuvarande ekonomiska situation?

När du sitter och surfar slår det dig att hastigheten på ditt trådlösa nätverk alltid går ner när grannen ovanpå är hemma, och drar snabbt slutsatsen att han snålsurfar på din bekostnad. Vore det inte rimligt att ni därför också delade på notan för bredbandet? Du gör en mental anteckning om att ta upp förslaget nästa gång du stöter på grannen i hissen.

Du bestämmer dig för att bjuda in till fest. Det kanske låter som en dålig idé för en utblottad stackare som du själv, men listig som du är tillämpar du principen "ta med det du vill äta och dricka, så står jag för resten". Detta resulterar i en massa överbliven mat och dryck som ingen orkar ta med sig hem. Och som därmed landar på hyllorna i ditt ack så tomma kylskåp. Att ha fest innebär också inbringande besök vid pantmaskinen. Väl där får du en chock när du märker hur nära du varit att trycka på välgörehetsknappen och rycker åt dig handen som om du råkat nudda en brännhet platta.

Du inser att du kommer behöva kämpa vidare ytterligare några dagar i de bistra ekonomiska vindarna innan nya friska CSN-pengar dansar in på kontot. Det känns därför som en skänk från ovan att Studielånsmenyn denna vecka kostar obetydliga **49kr.**

STUDIELÅNSMENYN 70-49kr

Vi ses på McDonald's® Uppsala!

Studielånsmenyn består av Big Mac®, mellan pommes frites, mellanlänk och en liten kaffe. Erbjudandet gäller endast vid uppvisande av CSN-kort eller Mecenatkort på McDonald's® i Uppsala. Kan ej kombineras med andra erbjudanden. Pris 2011: 25/10 – 3/11 70kr, 4 – 10/11 65kr, 11 – 17/11 60kr och 18 – 24/11 49kr. Välkommen.